ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА
В. ТЪРНОВО ДП

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС и ОК на Отечествения фронт ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ВЕСТНИКЪТ Е ОСНОВАН ПРЕЗ 1943 г.

Брой 101 (3221) Год. XXIX

Вторник, 22 август 1972 г.

Цена 2 стотинки

ВИСОКОЕФЕКТИВНА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА НА СТРОИТЕЛНИТЕ ОБЕКТИ

Новият критерий за отговорността и авангардната роля на комуниста на строителния обект ● Повишени изисквания към комсомолските дружества и профорганизациите ● Челният опит — в центъра на вниманието

По инициатива на бюрото на Окръжния комитет на БКП в събота, във Велико Търново се състоя съвещание с участието на партийните секретари и ръководителите на строителните поделения в окръга, на комсомолски и профсъюзни дейци. Целта на съвещанието бе да се обмени опит в политическата работа сред строителите.

Пред участниците в съвещанието доклади изнесоха секретарят на партийния комитет при Държавното строително управление — Велико Търново — Йордан Грънчаров и комсомолският секретар Петър Станев.

Създаването на партиен комитет при Строителното управление и постоянната помощ и ръководство от страна на Окръжния комитет и градския комитет на Партията е допринесло за значително подобряване на цялостната партийно-организационна работа по обектите на управлението. Полагат се постоянни грижи за увеличаване на партийно то ядро за подобряване на пряката всекидневна работа на партийните групи и комунистите сред строителите. Последните две години се характеризират с чувствително подобряване изпълнението на строителната програма. Подобрява се спазването на пусковите срокове на промишлените и комунално-битовите обекти. Под ръководството на ОК на БКП и с помощта на градския партиен комитет, ръководството на управлението вече насочва внимание то си и все по-успешно решава проблемите на материално-техническата база на строителството в окръга и решително внедрява не на индустриалните методи на строителството. В центъра на вниманието на партийните организации вече не стои обемно то изпълнение на строителните работи. Този проблем отстъпва място на проблема за по-нататъшно усъвършенстване на организацията на труда, на издигане равнището на строителните работи по пътя на подобряване на трудовата и технологична дисциплина, по пътя на правилното използване на материалните и трудовите ресурси.

Йордан Грънчаров, подробно говори за порасналото умение на партийните бюра и организации в подготовката и провеждането на партийните събрания, в планирането на работата и издигане авангардната роля на комунистите. За разнообразните инициативи сред младите строители разказа комсомолският секретар Петър Станев. Той предложи всяка година в навечерието на Деня на строителя в окръга да се организира среща на младите строители.

За опита на комунистите на Химкомбината разказа Иван Великов, секретар на Общостроителния партиен комитет. Той сподели, че през тази години и особено в предпусковите дни на Щапелния завод и другите обекти политическата работа сред строителите е станала по-действена и конкретна. Въпросът за удължения работен ден, за двусменната работа и спазването на пусковите графици — са станали всекидневие на партийните групи и отделните комунисти. С конкретни поръчения са ангажирани всички комунисти. С активното участие на членовете на общостроителния комитет се провеждат събрания във всяка партийна група и бригада, на които се изясняват конкретните задачи и отговорността на всеки партиен член и бригада за тяхното изпълнение. За ефекта от подобряване пряката работа с хората в Павликенския стройрайон разказа секретарят на партийната организация Павел Лясков. Опит сподели и други партийни секретари.

Секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, като взе отношение по докладите и изказванията подчерта, че под ръководството на Окръжния комитет на БКП особено след Десетия конгрес на БКП се чувствува значително подобрение на партийно-политическата работа сред строителите. Това подобрение обаче не отговаря на големите изисквания, които конгресът постави. Той спря внимание то на присъствуващите на необходимостта да се работи за постоянно издигане на авангардната роля на комуниста. Критерий в това отношение на сегашния етап не може да бъде личното участие в производството и обществения живот, а способността да се увличат останалите работници със същото чувство на отговорност за изпълнение на поставените задачи. Не по това колко процента се изпълнява планът, а колко строители води след себе си и как те повишават качеството на своята работа, как воюват за прилагане на новите методи и технологии — ще съдим за авангардната роля на комуниста.

Другарят Василев говори за новите изисквания към комсомолците и членовете на профорганизациите и профгрупите на строителните обекти. В центъра на тяхната работа следва да бъде изучаването и разпространяването на челния опит и организирането на съревнованието според изискванията, изложени в речта на др. Тодор Живков пред първенците и орденоносците в зала „Универсиада". Тази реч, каза др. Василев, трябва отново и отново да се разучава, за да стане всекидневно ръководство на всеки комунист, на всеки комсомолец и активист на профорганизацията.

Иван КОЛЕВ

НОВО ПОПЪЛНЕНИЕ ВЪВ ВНВУ „В. ЛЕВСКИ"

В края на лятото големият портал на ВНВУ „Васил Левски" се отваря гостеприемно и сивозеленият поток на униформите се смесва с тоя на цивилните костюми и белите ризи. Ние, които сме свикнали тишината и редът пред него да се нарушават само от курсантския строй, в тия дни учудено се питаме „Какво става тук?". Дежурният се усмихва и гледайки пъстрото множество, кима, сякаш иска да ни каже „Не виждате ли, ново попълнение!"

А „новото попълнение" с малко плахи и приглушени стъпки прекрачва контролно-пропускателния пункт, за да защити на кандидат-курсантските изпити правото си да овладява една трудна професия — офицерската. Някои може би за сетен път преценяват правилността на своето решение, други отдавна са избрали съдбата на военния. Но нека дадем думата на момчетата:

Петър Николов от Плевен

— От малък харесвам офицерската професия. Влече ме и техниката. Във Военното училище ще намеря своето призвание.

Кирил Стефанов от Берковица.

— Желанието ми е да стана политически офицер, една благородна и интересна специалност...

Красимир Тенев от Стара Загора

— Харесват ми редът и дисциплината сред военните. Възхищавам се от тяхната дружба.

Матрос Николай Стоев от Варна.

— Една година служа във ВМФ. Там овладях специалността радист. Искам да посветя живота си на нея.

Подбудите са различни, както и момчетата. Едни идват привлечени от романтиката, втори — да не нарушат семейната традиция, трети — по зова на сърцата си. Идват от ученическия чин, от заводите и кооперативните полета, от морето и военните поделения. Идват от четирите краища на страната. Но едно е общото, което ги свързва. То се крие в думите на младия работник **Пеньо Николов от Комбината за цветни метали край Пловдив.**

— Да застанеш пред войнишкия строй, да бъдеш добър специалист и командир, цял живот да бъдеш защитник на Родината е не само отговорност. Това е чест.

НА СНИМКАТА: Мнозина от тези млади хора утре ще бъдат възпитаници на ВНВУ „Васил Левски".

Емилия ГУГОВА

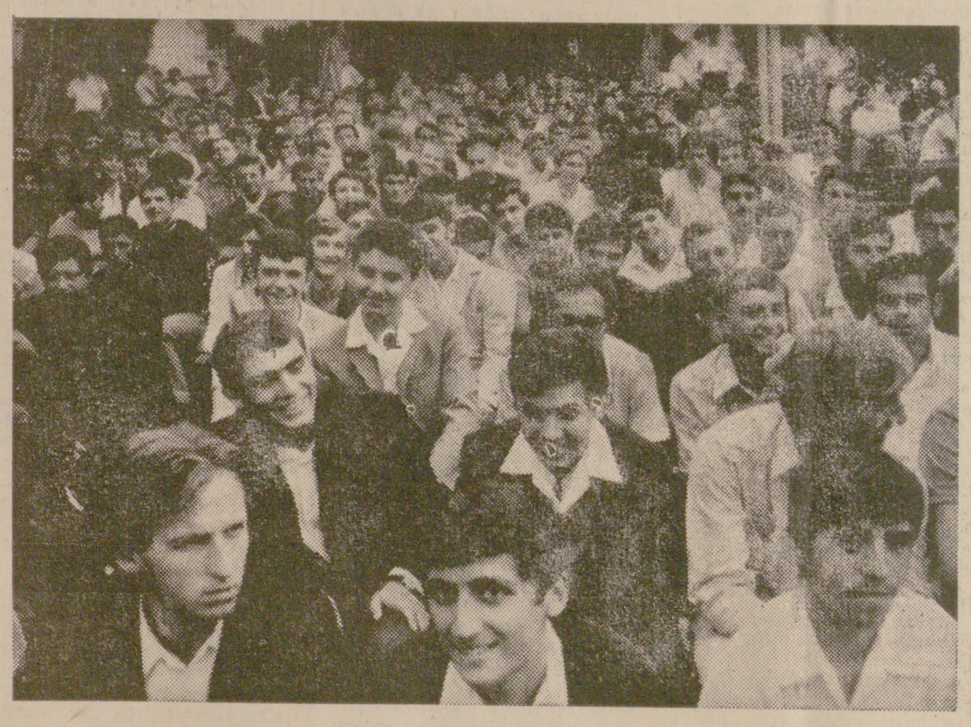

Напрежението се засилва

Падналите в последните дни валежи поставят пред ново изпитание селското стопанство. Миналата седмица с много усилия се постигна един сравнително строен ритъм на работа, създаде се тревога по АПК и ТКЗС за съдбата на продукцията. В полето излязоха допълнителни стотици хора. Само горнооряховските предприятия и учреждения дадоха в помощ на АПК „Ивайло" и АПК „Път към комунизма" повече от 1100 човекодни. Извънредовния план бяха разработени и специални графици за стопанствата в Долна Оряховица и Драганово, където имат най-големи затруднения с прибирането на прасковите и доматите.

Сега загубените няколко скъпоценни дни поради повсеместните валежи трябва да се компенсират с допълнително натоварване. Задачите, които чакат разрешение, са все по-отговорни и решаващи. При прибирането на слънчогледа продължава вече седмица, но с незадоволителен темп. Дневните графици не се достигат почти в нито едно стопанство. Ако се продължава със същия темп, това ще означава допълнителни грижи и затруднения при освобождаване на площите и подготовката за есенната сеитба. Най-добре, в сравнение с останалите АПК, е организирана работата в АПК „Янтра", а ТКЗС — Маслярево прибра напълно слънчогледа. Хубав пример, за съжаление досега без последователи.

Не по-малко е напрежението и в зеленчуковите градини, в лозята. Всеки ден, всеки час е скъп. Всички работоспособни хора трябва да излязат на полето, трябва да се постигне пълна синхронизация между градските оперативни щабове и ТКЗС за най-целесъобразно използуване на помощните бригади от градовете.

КРАКОВСКИ ДНИ НА КУЛТУРАТА

Във Велико Търново гостува партийна делегация от Краковско воеводство, в състава на която влизаха Роман Кендра от отдел „Наука и култура" на Воеводския комитет на ПОРП и Агатон Черни, председател на кооперация за художествени занаяти.

Те имаха среща с първия секретар на градския комитет на БКП Николай Цонев, на който присъствуваха и други партийни и културни дейци, за определяне програмата на предстоящите Краковски дни на културата в окръга, с който Краковска област е в дружески връзки.

През тия дни на полската култура, които ще се състоят от 11 до 18 септември, във Велико Търново и окръга ще бъдат организирани редица културни прояви. Полският ансамбъл „Славянки" и естрадният състав „Ева Демарчик" ще изнесат концерти. Ще бъдат организирани фотоизложба, изложба-базар и изложба на тъкани гоблени. Кината ще прожектират през тия дни специално изпратени за целта научно-популярни и исторически филми.

Краковските дни на културата в окръга ще съдействуват за взаимното опознаване на културните ценности на Краковското воеводство и Великотърновски окръг и ще бъдат ярък израз на българо-полската дружба.

(Соб. инф.)

Комбайнерът Денчо Денчев — национален първенец

Приключи организираното от Централния комитет на ДКМС съревнование между младите механизатори за срочно и качествено прибиране на реколтата. С постигнатите високи резултати в жътвената кампания комбайнерът Денчо Денчев от с. Страхилово се нареди на първо място между младите си колеги от страната и получава първа награда на ЦК на ДКМС — екскурзия в чужбина.

(Соб. инф.)

Високо отличие

Традиция е клонът за „Електропроизводство и електроснабдяване" в Горна Оряховица да се класира в челните места в системата на обединението. Резултатите от социалистическото съревнование показват, че за второто тримесечие той е отново национален първенец и му е присъдено преходното червено знаме на Министерството на тежката промишленост и на съответния профсъюз.

Колективът през този период преизпълни плана за обществената производителност на труда като значително преизпълни и плановете за печалбата, за снижението на себестойността и други.

Николай БОЖКОВ

Укрепват дружеските връзки

През последните години се установиха дружески връзки между трудещите се от окръга и окръг Телеорман на нашата северна съседка Социалистическа република Румъния. Разменени бяха партийни, профсъюзни и комсомолски делегации. Традиция стана взаимното гостуване по повод националните празници.

За тържествата по случай 28-та годишнина от освобождението на румънския народ от фашизма и капитализма, днес за гр. Александрия, окръг Телеорман на Социалистическа република Румъния, заминава наша делегация. Тя се води от председателя на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров. Нейни членове са първият секретар на градския комитет на БКП в Павликени Стефан Христов и Маргарита Къндева, сътрудник в Окръжния комитет на ДКМС.

(Соб. инф.)

Име — символ

По случай 95 години от боевете при Шипка

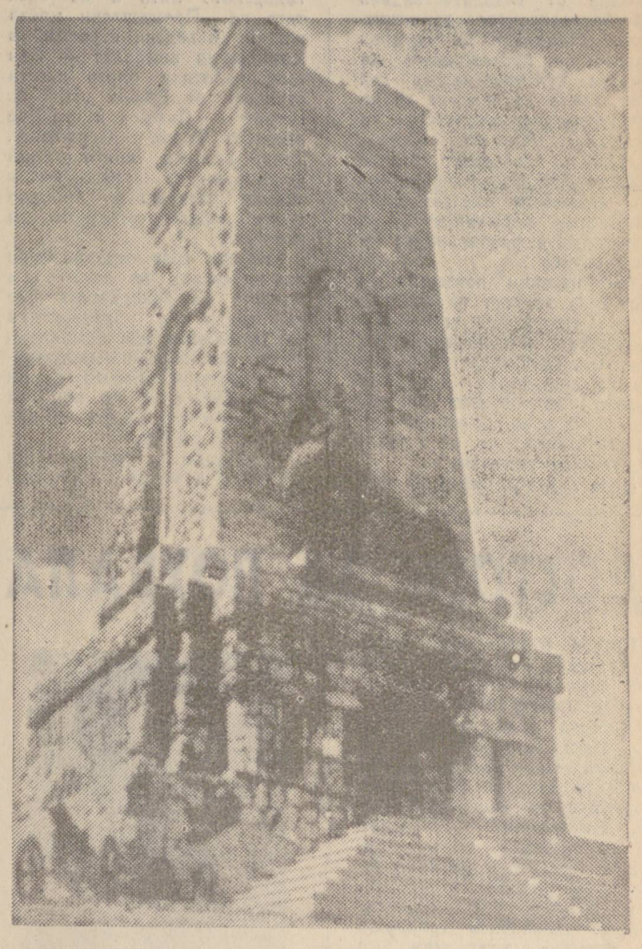

От година на година, от век на век ще се носи ехото на боевете при Шипка през августовските дни на паметната 1877 година. Тогава Шипка бе събрала в едно героизма на една изстрадала нация, светлите чувства за свобода и независимост на един поробен народ с братската подкрепа на доблестните войни-освободители. Няма и никога няма да има българско сърце, което да не се изпълва с чувство на национално достойнство и вдъхновение при спомена за безпримерния героизъм на безсмъртния гарнизон от опълченци и руси, които, посрещайки с гърдите си куршумите на побеснелите Сюлейманови орди, дадоха на поколенията урок по родолюбие и братска дружба.

Шипченската епопея е кулминационната точка в борбата на българския народ срещу петвековното османско иго. Изпитал поражението на Априлското въстание, у него залегна дълбокото убеждение, че освобождението от робската неволя ще дойде само с помощта на голямата славянска страна, към която отколе обръщаше взор, пълен с упование и надежда. Същевременно народът набираше сили за решителната схватка с поробителя.

Още през ноември 1876 година, когато Русия обяви частична мобилизация и се готвеше да започне война за освобождение на България, БРЦК в Букурещ издаде специално нареждане да се започне работа за образуване на българско доброволческо съединение в руската армия — Българско опълчение. Под командуването на талантливия генерал Столетов Българското опълчение започна своята бойна история като състав на част на Предния отряд на генерал Гурко.

След боевете при Стара и Нова Загора Сюлейман паша реши да премине Стара планина при Шипка, за да съедини силите си с войските на Осман паша. Генерал Столетов си състави прост, но напълно реализуем план: да съсредоточи всички сили на своя малък отряд на прохода и да го брани до последния човек и куршум.

● На 4 стр.

Ангел Каралийчев награден с орден „Георги Димитров"

Държавният съвет е издал указ за награждаване на писателя Ангел Иванов Каралийчев с орден „Георги Димитров" по случай 70-годишнината от рождението му и за големите му заслуги към българската литература.

●

Писателят Ангел Иванов Каралийчев е роден на 21 август 1902 година в Стражица, Великотърновски окръг.

Ангел Каралийчев е един от изтъкнатите представители на съвременната българска литература. От първата му книга „Ръж", в която той отрази подвига на септемврийци от 1923 година, до майсторски преразказаните български народни приказки той възпита няколко поколения млади хора в любов към Родината, към справедливостта и красотата. Цялостната литературно-творческа и обществена дейност на писателя го е издигнала на едно от първите места в детската ни литература.

Досега Ангел Каралийчев е награждаван с ордените: „Кирил и Методий" — първа степен „Народна република България" — първа степен и „Червено знаме на труда". Той е лауреат на Димитровска награда и народен деятел на културата.

За тържествата по случай Шипченската епопея

На 26 август, събота, от 20 часа на връх „Столетов" ще се състоят тържества по случай 95 години от героичната Шипченска епопея, на които ще присъствуват представителни групи от Великотърновски, Габровски и Старозагорски окръг. Ще бъде организирана тържествена заря-проверка. След нея ще бъде изнесена литературно-музикална програма с участието на ансамбъла за песни и танци „Сидер войвода" — Горна Оряховица.

ТКЗС — окръжни първенци

За постигнати производствени успехи в птицевъдството през първото шестмесечие на годината на ТКЗС — Страхилово бе връчено преходното червено знаме на Окръжния народен съвет.

Окръжен първенец по овцевъдство стана ТКЗС—Карисен, което получи преходното знаме по овцевъдство.

Възможности има, а желание за работа?

Културно-масовата дейност на бригадите в Свищов ● Възможности, които не се използуват ● Отношението: ръководители на предприятия — бригадири

Една от главните задачи на бригадирското движение, освен създаване на трудови навици, е провеждането на широка културно-масова дейност, която да помогне за комунистическото възпитание на младежта. Многото събития, запълнили свободното от производствени задължения време, неизменно оказват влияние върху формирането на мирогледа и разбиранията на бригадирите.

Ако насочим погледите си към тази дейност на бригадите в Свищов, ще забележим множество противоречиви факти. Ако едни средства и форми са достатъчно (дори прекалено!) използувани, то други, значително по-модерни и по-резултатни, не се радват на голямо внимание.

През първата смяна на бригадирското лято и на обектите на „Промишлени монтажи" и „Заводски строежи" в Химическия комбинат — Свищов работиха близо двеста студенти от ВФСИ „Д. А. Ценов" — Свищов и сто ученици от Горна Оряховица. Трите бригади, които бяха формирани от тях, имаха твърде ограничено свободно време поради естеството на работата.

Въпреки това отделни събития държаха за дълго вниманието на бригадирите преди всичко със значимостта на проблемите си. Нашироко бяха използувани листовките — мълнии, тревоги, срещи с ръководството на комбината, с чуждестранните студенти, работещи там.

В момента на работа в Химическия комбинат и консервната фабрика „Република" е втората смяна бригадири. От изминалите десетина дни вече може да се прави известно заключение за това как ще протече работата на културния фронт. Ръководителите на бригадите преди всичко трябва да скъсат с „традиционните" културни мероприятия — посещения на филми и театрални представления. Думата не е за това, че те не са необходими, а че освен тях има значителен брой възможности и средства за повишаване на интереса към извънтрудовата дейност. Важното е повече от мероприятията да бъдат подготвени от самите бригадири, а не да се приемат готови. В това отношение голяма помощ би могъл да окаже градският бригадирски щаб и, разбира се, комсомолските организации по предприятия. Възможности за по-интензивна работа има — бригадите имат голям личен състав, а това е едно от необходимите условия за пълноценна културна и възпитателна дейност.

Какво обаче не достига за втората смяна? Бригадирите в „Република" не разполагат нито с радио, нито с телевизия. Вестниците, които получават, са крайно недостатъчни — по един на 10—12 души. Ръководителите на фабриката трябва да разберат, че не бива да се абсолютизира производството. Освен него има и други задачи, които се поставят пред бригадирското движение. Още при сключването на договора предприятието чрез своя директор заявява, че не ще положи никакви усилия за разрешаването на този проблем. В същото време в стаята на комсомолския секретар на КК „Република" стои телевизор, който не се използува от никого. Никому не пречи този телевизор да се даде на разположение на бригадирите за един месец. Необходимостта от това е очебиеща. Прави впечатление и един друг факт — Химкомбинатът има свой вестник „Свилоза", който излиза два пъти месечно. На неговите страници също биха могли да се популяризират имената и успехите на първенците в труда. През първата смяна работата се сведе до една дописка, отразяваща започването на бригадирското лято и то написана от секретаря на комсомолската дружество при „Заводски строежи" Златко Янакиев. През втората няма и това.

Значително повече би могла да се използува и градската радиоуредба.

Интересните мероприятия, вписани в плановете, дават основание да се мисли, че културно-масовата и идейно-политическата работа на бригадите през втората смяна ще има за поука някои слабости от първата. Важното е едно — производствените резултати да бъдат в тон с дейността извън работното време. Възможности има, нужно е само желание за работа.

Розин ЧАПАНОВ

ДОСТОЕН ЗА ПОХВАЛА

Когато 80-годишният Иван Караиванов — учител, изтъкнат самодеец и общественик, изигра последната си роля в пиесата „Хайдути", в Костел бързо намериха негов заместник. Той също имаше качествата на талантлив интерпретатор на сценични образи, темперамент и съзнание на общественик, обичащ към своите земляци и желание да им служи вярно. Но до оня ден, в който пое щафетата, Георги Долапчиев трябваше да премине дълъг стаж, с дела да доказва своята любов към художествената самодейност и готовността си да поема големи обществени задължения.

За него 1972 г. е юбилей на — две десетилетия участие в проявите на театралния колектив. Изиграл първата си роля в забравена вече драма, напътствуван и ласкаво потупван по рамото от дядо Караиванов, той превъплати образи в над 60 едноактни и многоактни пиеси. Постепенно изпъкна между най-талантливите и заслужи доверието да бъде „главен герой". Появата му сред действуващите лица в „Службогонци", „Албена", „Тревога", „Мечи сън", „Изпитание на верността", „Пропаст" и др. вълнуваше костелчани. С кои от тези постановки съставът се явяваше на общински те и районните прегледи на художествената самодейност и неведнъж бе отличаван. В пиесата „Любовта на Адриана Орлова" Долапчиев представи образа на Павел Калиманов, игра отлично и на фестивала това бе най-доброто изпълнение на мъжка роля. Сред гласовете от певческата група също се доблавя неговият плътен бас. Именно за всички тия яркипрояви и за предаността му към читалищното дело бе награден с медал „За трудово отличие".

Сега е жарко лято и гостите на Костел бързат през площада към бистрите води на Бързица. Пълният мъж седи в библиотеката, задъхва се от горещината и разсеяно гледа след тях. Той не може да ги последва. На бюрото пред него лежат десетки разноцветни папки, надписани архиварски грижливо. Партийната организация в селото, на която е секретар от 15 години, ще има събрание, а за това са нужни конкретни предложения, информация за текущите стопански и търговски работи и пр. Долапчиев е още съветник, член на постоянната комисия по финансовите въпроси към общинския народен съвет в Беброво, член е на управителния съвет на потребителната кооперация и трябва да се готви за наближаващата сесия. Всеки ден изникват нови проблеми, свързани с живота на хората от селото, а той както сам казва, е „на устата на топа". Съгласява се, че нещо е направил и прави за Костел, но бъркан с уговорката: „В театралния колектив ми помагат с усърдието и добрата си игра Петър Пеев, Марийка Селикова, Велика Василева, всичките дванадесет редовни участници в постановките".

Многобройните му задължения всъщност са едно голямо доверие към него, вяра, че ще работи съвестно. И той върши това наистина безкорестно и с умение. В единствената неудобна стая е натъпкана около 5 000 тома литература, но опитният читалищен секретар-библиотекар е съумял да я подреди така, че пак да е просторно. Костел не е голямо село, но Долапчиев е привлякъл за абонати над 200 души — деца, младежи, възрастни. На вярно ги е примамил чрез беседи по радиовъзела, пред чийто микрофон често застава да говори по различни обществени въпроси.

Още е лято, а Георги Долапчиев вече мечтае за бъдещи прояви на самодейния колектив. Желае те да са вълнуващи, интересни, колоритни спектакли, а неговото участие в тях — по-сполучливо от досегашните. И сигурно ще постигне целите си, защото душата му е устреме на към изкуството, а зад него стои сплотен колектив.

Недю ПЕТРОВ

Семинарно занятие

Във връзка с научно-практическата конференция по изучаване на научното равнище на партийно-организационната работа в Полски Сеновец се проведе семинарно занятие с общинския партиен актив. По предварително раздадения въпросник участниците в семинара се бяха готвили старателно. За основните изисквания, които трябва да се имат предвид при вземане на партийното решение, говориха Петър Бодурков. Задълбочени изказвания направиха и Мария Влахова, Димитър Банов, Илия Тодоров, Йорданка Караиванова, Мария Андреева, Иван Курдов, д-р Марин Тошков.

Кина КОЛЕВА

На социално-етични теми

Вместо отплата – побой

Вечерта беше тиха и спокойна. Тревожен вик внезапно я разбуди. С него се слятекването на удари от плесници и ритане. Баба Елена Кънева се просна на земята и тежко задиша. Събраха се съседи. Чуха се гневни думи.

— Майка бие ли се, бе, Евлоги?

— Срам и съвест нямаш ли?

А Евлоги гледаше надошлите с безразличие.

— Ей, мъжо, ела веднага. Остави оная вмирисаната на оборски тор, че нямаме време. Като й мине преструвката, ще се прибере — долиташе през отворения прозорец.

Той знаеше много добре, че повелите на жена му са неотменими и понеже не на мери сполучлив отговор, смелостта му се стопи и забърза към нея.

Докато вън търсеха лекар, даваха помощ, Евлоги и жена му с невиждано спокойствие се пременуваха. После отпътуваха за с. Полско Косово на гости. А майката остана до чешмата в градината с безсилието, мъката и болките си. Грижливи съседи я пренесоха в леглото й.

Съдбата на баба Елена е незавидна. Расла в нерадост. Рано останала вдовица. Останала без дом. И се омъжила повторно. Съпругът й живеел бедно в малко двор че с къщица покрита с тръст и слама. Когато починал, тя не се предала. Денем работела на полето, но щем изпълнявала задължението на дежурна краве гледачка. От какво ли не се е лишавала, за да скъта някоя пара. И преди година вдигнала красива и удобна нова къща на името на Евлоги. Та нали той и съпругата му ще се грижат за нея.

Научил това, Евлоги се върнал в дома си от Софийско, където работел от години. Вместо да се заеме и довърши новата къща, той изгонил майка си от изкарана та стая, в която току-що се била нанесла. А парите, спечелени с жена му, харчел по ресторанти. Майка му отглеждала детето му, грижела се всичко да има внучето. Купила му велосипедче, обувки, костюмче. Неблагодарна, снахата при скарване със свекървата изгорила обувките. След туй подбудила мъжа си и той нанесъл побой на майка си.

А последния път майката „дала" повод синът да й нанесе побой, защото му поискала ключовете да отвори една от стаите, за да коват майсторите дюшемето. Приблизително такива са поводите за по-малко от една година Евлоги четири пъти да нанася побой на собствената си майка, на тази, която му е дала живот, която и сега се грижи на него и детето му. Нима Евлоги не си дава сметка какво върши? И къде е обществеността в Полски Трамбеш?

Георги ЕВДОКИМОВ

ГОДИНИ НА ВЪЗХОД И ДОБРОСЪСЕДСТВО

По случай националния празник на СР Румъния – 23 август

Инженер Ливиу Делмереану и проф. Константин Преда от Букурещ са получили патент за нова уредба за едновременна проверка на знанията на цял клас ученици.

На снимката: Ученици отговарят по новата система ВЕРФИКС.

Преди 28 години в условията на победоносното настъпление на Съветската армия, която громеше немско-фашистките пълчища, патриотичните сили в Румъния под ръководството на Комунистическата партия се вдигнаха на въоръжена борба и извоюваха най-блестящата победа в историята на румънския народ, 23 август 1944 година стана преломен момент в съдбата на румънската работническа класа и трудовото селячество.

Започналият след августовската победа процес на дълбоки социални преобразования няма равен на себе си по значение и мащаби — за непълни три десетилетия изостанала в миналото монархочокойска Румъния се превърна в развиваща се индустриално-аграрна страна.

С помощта на своя велик северен съсед нова Румъния се отърси от тежкото наследство, изправи снага и набра значителна промишлена мощ. На индустриалната й карта се появиха химическият комплекс в Борджеш, комбинатът за синтетичен каучук в Онеш, нефтохимическият комплекс в Георге Георгиу-Деж, доменните пещи в Хунедоара. Заводите в Брашов дадоха първите трактори и камиони. Над 100 крупни промишлени предприятия на машиностроителната, химическата, металургичната и нефтопреработвателната промишленост станаха материалната основа на румънско-съветската дружба. В страната започнаха да се произвеждат нови видове стоки: коли и камиони трактори и селскостопански машини, електрически и дизелови локомотиви, енергетични агрегати, морски и речни кораби, радиоапарати, телевизори, хладилници и др. Промишлеността стана водещ отрасъл на румънската социалистическа икономика и дава половината от националния доход на страната, който сега е шест пъти по-голям в сравнение с довоенната 1938 година.

Според програмата за социално-икономическо развитие на СРР, приета на Десетия конгрес на Румънската комунистическа партия, промишленото производство ще се увеличи с 50—57 на сто в сравнение с 1970 година, а националният доход ще нарасне със 7.7—8.5 на сто.

От земя на чокои и гладуващи ратаи, каквато беше селска Румъния преди освобождението, днес румънското селско стопанство е напълно кооперирано и механизирано. Кооператорите притежават повече от 9 милиона хектара обработваема земя, от която се получават над 14 милиона тона зърнени храни и други селскостопански култури. Румънското селско стопанство има 114 хиляди трактори, 48 хиляди комбайна и много друга селскостопанска техника.

В атмосферата на дружба, сътрудничество и взаимна помощ със Съветския съюз и другите социалистически страни-членки на СИВ — социалистическа Румъния постига забележителни успехи не само в икономиката, но и в своето културно развитие, образованието и здравеопазването, в повишаването на жизненото равнище на народа, във всички области на живота.

Успехите на румънския народ в социалистическото строителство радват искрено българския народ, защото те са успехи на приятел, дружбата с когото има своите дълбоки исторически корени. В съзнанието на нашия народ северната ни съседка е неразривно свързана с делото на Раковски и Каравелов, на Левски и Ботев, на славните хъшове, с храбростта на падналите при Гривица румънски синове за освобождението на България от османско робство. Българо-румънската дружба укрепва и се разширява по време на общата борба на двата народа против фашизма и капитализма. Скрепена с Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ, днес тя се огрява от общата цел — комунистическото бъдеще.

Съюзническият договор между България и Румъния е здрава основа на нашето братско сътрудничество в областта на икономиката, науката, културата, във всички сфери на социалистическото строителство. Израз на укрепващите румъно-български отношения са взаимните посещения и контакти между партийните и държавните ръководители на двете страни. Всяка от тези срещи бележи нови стъпки в развитието на двустранното сътрудничество. При неотдавнашните разговори между другарите Тодор Живков и Николае Чаушеску, водени на румънското черноморско крайбрежие, бе отбелязано със задоволство успешното развитие на приятелските отношения между двете партии, на сътрудничеството между двете страни и бе изразено общото желание за разширяване и обогатяване на тези отношения в интерес на двата народа, на делото на социализма и мира.

Свързани и активно участвуващи в отбранителния Варшавски договор и Съвета за икономическа взаимопомощ Социалистическа република Румъния и Народна република България са важен фактор за укрепването на мира, сигурността и сътрудничеството на Балканите и на европейския континент, за увеличаване влиянието и мощта на цялата социалистическа общност.

Добри ДОБРЕВ

Цифри на възхода

● В сравнение с първото полугодие на 1971 г. обемът на промишлената продукция в Социалистическа република Румъния се увеличи с 12 на сто през първото полугодие на 1972 г. Високи темпове утвърдиха всички отрасли на промишлеността:

— електроенергетическата промишленост — 12,2 на сто;

— машиностроенето — 15,9 на сто;

— химическата промишленост — 12,3 на сто;

— хранителната промишленост — 12,1 на сто.

Фактът, че обемът на промишлената продукция за първото полугодие превишава целия обем на 1965 година — най-добре характеризира бурните темпове на развитието на промишлеността в нашата северна съседка.

● Под ръководството на Румънската комунистическа партия трудещите се успешно изпълняват петилетния план за 1971—1975 г. Както се посочва в докладa на Националната партийна конференция, състояла се от 19 до 21 юли т. г. само за година и половина от петилетката са създадени около 400 хиляди нови работни места. Работната заплата с 8,1 на сто превишава през 1971 г. достигнатото равнище през 1970 г. Въведен е гарантиран минимум в заплащане труда на селяните-кооператори.

● Широк размах получи жилищното строителство. За година и половина с помощта на държавата са построени около 120 хиляди квартири, а през 1973 години на предвиденото по петилетния план ще бъде надхвърлено с около 10 хиляди квартири.

Съдбата на ционисткия агитатор

Достоен отговор на управата на еврейската община в Дербент ● Една от жертвите на Михаил Бен Шем ● Мизерия и самота в „обетованата земя"

Адасо Данилова се измъкна от Израел и се върна в родния си град Дербент. Тя разказа за печалната съдба на бившия председател на Дербентската религиозна община — евреина Нисон Сабаев в „обетованата земя". След като пристигнал в Израел, той започнал да агитира бившите свои земляци да последват неговия пример. На много хора в Дербент изпратил обширни писма, в които разказвал за „райския живот", който уж очаква новодошлите в Израел. За дейността му по вербуване на емигранти телавивските власти му дали жилище и пенсия.

Но бившият лидер на религиозната община претърпял неуспех: енориашите, които с внимание слушали проповедите му в Дербент, се отрекли от ционисткия агитатор. И той получил достоен отговор. Ето какво се казва в откритото писмо на членовете на управата на религиозната еврейска община в Дербент, подписано от председателя на управата Мамрп Рабаев и от членовете й Яшая Шимайлов и Йов Якубов:

„Възмутени сме от това, което пишете, хвалейки „израелския рай". Ние не можем да си представим по-добър и по-свободен живот от този в Съветския съюз. Искаме да ви напомним, ако сте забравили, за онези блага, които даде съветската власт на трудещите се, в това число и на евреите. Нашите деца се учат безплатно (което няма в Израел), получават средно и висше образование. Много представители на планинските евреи станаха кандидати и доктори на науките, преподаватели във висшите учебни заведения, агрономи, лекари, инженери и работници в областта на културата. Ние сме горди, че на нашия татски език, (татите — народност от иранската езикова група, живеещи в Азърбайджан и Дагестан), на който говорят само 30 000 души, се издават романи, повести и поеми. Имаме свои писатели, композитори, поети и дейци на изкуствата. И при това никой не ни пречи да изпълняваме религиозните си обреди. Нашата родина е тук, в Съветския съюз и не е нужно да ни налагат друга".

Синът на Нисон Сабаев, Семьон, работи като стоковед в Дербент. След като научи за писмата на баща си, той публично заяви: „Ние живеем свободен и щастлив живот. С никакви фалшиви призиви не ще ни измамят да отидем в „обетованата земя", която няма никакво отношение към нас...

В Дербент, както и в целия Дагестан и в Съветския съюз с очите си виждаме истинската дружба между народите и тяхното равноправие. В Дербент планинските евреи могат да работят всякаква работа от прости работници до директори на заводи и фабрики, председатели на кооперативи и на градски съвети."

Работникът Сафания Имануилов подкрепи Семьон Сабаев: „В нашия завод с мене работят хора от различни национални — руснаци, азърбайджанци, лезгини и арменци. Директорът на завода и главният инженер са планински евреи. Ние знаем цената на крясъците и риданията на ционистите за „неравноправното положение" на евреите в СССР.

Моят чичо Михаил Бен Шем имигрира в Тел Авив, подобно на Нисон Сабаев и сега призовава жителите на Дербент да заминат за Израел. От това той се старае да извлече изгода за себе си, като предлага на всеки роднина, уловил се на въдицата му, да донесе със себе си ценности като дегестански килими.

Една от жертвите на Михаил Бен Шем беше моята леля Наргиз Семендуева. През 1956 година, подала се на призивите на брат си, тя замина за Израел. Бен Шем посрещнал сестра си с въпроси, донесла ли му е килими? След като научил, че сестра му няма никакви ценности, Бен Шем веднага я изгонил от своя дом. Старата безпомощна жена се намерила на улицата сред непознати хора, започнала да проси и умряла, изоставена и самотна.

За поредна жертва Михаил Бен Шем избрал моята майка, Сипро Имануилова, която вече е стара жена. Това не смущава циониста. Обръщайки се към различните органи на съветската власт и злоупотребявайки с хуманността на тези органи, Бен Шем моли да окажат съдействие на майка ми, за да замине при него в Израел. При това предварително я предупреждава, че тя трябва да му занесе ценни азърбайджански и дагестански килими.

Но този път той сгреши. Не успя да повтори трагедията на леля Наргиз с майка ми".

„Когато израелските власти разбраха, че Нисон Сабаев не може да уговори вярващите в Дербент да започнат да се преселват в „обетованата земя", му отказаха материална помощ — разказва Адасо Данилова, която познава добре Сабаев и се е срещала с него в Израел. Бившият председател на религиозната община беше изгонен от квартирата и умря в мизерия и самота, прекарвайки последните си дни в бордеите. На погребението на Нисон Сабаев имаше само двама души..."

Б. АНТОНОВ

Агенция „Новости" — БТА

ДСП „Сердика" — Велико Търново

търси

да назначи:

Автомонтьор

Автомобилен механик

Четирима шофьори на товарни коли

Две жени — общи работнички

Справка — на телефон 2-47-91, „Личен състав".

Фабрика „Васил „Коларов" — Велико Търново

реконструира и пуска ново японско автоматично свилоточно оборудване. За целта открива следните длъжности:

1. **Електротехници от V до VIII разред — 2**
2. **Стругар от VI до VIII разред**
3. **Оксиженист-електроженист от VI до VIII разред**
4. **Шлосери от V до VIII разред — 3**
5. **Двама секционни майстори със средно, общо или специално образование.**
6. **Двама помощник-огняри без правоспособност.**

За основното производство набираме работнички — жени с квалификация и ученички, които ще минат през краткотраен курс на обучение.

Заплащане труда на повременичите по повременно-премиалната система като максималният процент на премията е до 40 на сто върху тарифната ставка за съответно придобит разред.

Справка — „Личен състав", телефон 2-11-85.

3—3

УСВОЯВАНЕТО НА НОВИТЕ ИЗДЕЛИЯ — ОТГОВОРНА ЗАДАЧА

Неизяснените и нерешени проблеми нарастват ● Недостатъчна съгласуваност и връзка между ЦНИИРД, БТР и заводите ● Инструменталната екипировка — невралгичен пункт в цикъла „проектиране-внедряване“

Непрекъснатото повишаване ефективността на икономиката в условията на научно-техническата революция е тясно свързано и зависи в значителна степен от постоянното усъвършенстване и обогатяване номенклатурата на произвежданите изделия с високи технико-икономически показатели. Това важи най-вече за предприятията от машиностроенето и металообработването. Темповете на разработване и особено на внедряване на новите изделия в тези отрасли определят равнището на техническия прогрес в цялото народно стопанство. Поради това задачите ежегодно и значително нарастват. Докато през миналата година само в предприятията на машиностроенето в окръга са разработени 66 задачи със 157 етапа, от които 16 прототипа и 36 нулеви серии, то по плана за тази година е предвидено да се разработят 88 задачи с 256 етапа, от които 23 прототипа и 71 нулеви серии.

Не така стоят въпросите обаче в БТР, където при 75 задачи със 135 етапа, от които 28 прототипа и 9 нулеви серии по отчета за 1971 г., по плана за тази година е предвидено разработване на 57 задачи със 162 етапа, от които 27 прототипа и 6 нулеви серии. Това очертава една неправилна тенденция за постепенно изместване тежестта по разработването и особено по усвояването на новите изделия от БТР към заводите. Голяма част от последните са със сравнително ограничени възможности, както по отношение на проектирането, така и по отношение на усвояването. Това в крайна сметка довежда до все по-голямо нарастване в работата, а в по-вечето случаи и до неизпълнение на задачите. Като се прибави към това и известно подценяване от страна на стопанските ръководства, става ясно защо през последните няколко години съществува известна нестабилност в изпълнението на тези задачи.

Тревожно е състоянието и за първото шестмесечие на тази година. При план общо за БТР и заводите от 115 задачи са изпълнили 91, а от 182 етапа са завършени 152. Най-голямо е изоставането по изработване на прототипите и нулевите серии. При планирани 20 прототипа за полугодието са изработени 18, а за нулевите серии при план 22 са изработени 19. Крайно незадоволително е състоянието на работата в Завода за автоматични везни — Лясковец — не изпълнени 4 задачи с 4 етапа и то само нулеви серии; ЗКПМ „Емил Попов“ — Велико Търново — неизпълнени също 4 задачи с 4 етапа, от които две нулеви серии; ЗММ „К. Конаров“ — Горна Оряховица — неизпълнил 3 задачи с 6 етапа; ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица, Радиозавода — Велико Търново, Завода за бижутерия — Елена — неизпълнили по една задача с един етап и други.

В редица заводи се отчитат за изпълнени някои от подготвителните етапи без да е осъществено цялостното им и качествено изпълнение, което в крайна сметка фокусира при изработване на прототипите и пробните серии. Така в МЗ „Заря“ — Павликени е отчетен етап $К_6$ за джанта 4,5 х 16 за завършен през II тримесечие, а през юли близо половината от екипировката не бе предадена на склад. В МЗ — Павликени също се отчита изпълнение за първото полугодие на етап К5 на ролкови задвижвани и незадвижвани транспортьори при технологична документация на черновa.

Анализът на резултатите показва, че съществуват редица неизяснени и нерешени въпроси и проблеми, както от страна на ЦНИИРД, така и от страна на стопанските ръководства на заводите. Не рядко в плановете се включват задачи, които са далеч от насоките в специализацията на отделното предприятие. Така например в ЗММ „К. Конаров“ — Горна Оряховица наред със заточните машини и лакоза ливни линии са заложени за усвояване и подемнотранспортни машини и съоръжения, каквито са щабелкрановете и хидравличните платформи.

Подобни проблеми стоят и пред Радиозавода във Велико Търново. Пускането на новия завод поставя значително по-големи и по-сложни задачи от тези, които сега се решават. В това отношение недостатъчна е взискателността към работата на БТР за радиоприемници. Традиция е станало тук отлагането на етапи, което води до значително удължаване на цикъла „Проектиране-внедряване“. Само за второто тримесечие на тази година са отложени етап К6 на радиоприемник „Лотос“ и етап К4 на портативния телевизор. Понякога и разработената документация е на ниско техническо ниво.

В някои заводи пък технологията при изработване на пробната серия се отклонява от разработената документация. По тази причина в ЕТЗ „Янтра“ не беше узаконена нулевата серия на 2-тонния електротелфер.

Наред с тези въпроси става все по-труден за решаване и проблемът за инструменталната екипировка, от която в крайна сметка зависи изпълнението на пробните серии. Изработването на същата за сега се извършва в специализираните за това цехове и участъци в заводите и чрез коопериране. Съществуващите инструментални звена са малки и с крайно ограничен капацитет и възможности. Към това като се прибави и използуването им в редица случаи за решаване на текущи производствени задачи, става ясно защо същите се явяват невралгичното звено при усвояване на изделията. Малко се мисли и още по-малко се прави по внедряването на пневматични, хидравлични, електрохимични и други съвременни приспособления.

Недостатъчно се използуват възможностите за коопериране, дори в рамките на окръга. Малко от нашите заводи възлагат изработване на екипировка на ЗИЕ — Долна Оряховица, чийто капацитет сега се запълва от поръчки на заводи от други окръзи.

Въпросите и проблемите на екипировката бяха предмет и на проведената през юни тази година научно-техническа конференция. Дадените насоки и препоръки обаче не се изпълняват. Крайно време е добре да се разбере и оцени, както от ДСО, така и от ръководствата на заводите, че както се работи за изпълнение на производствения план, така трябва да се работи и за усвояване на новите изделия.

инж. Никола ПРОДАНОВ
секретар на Окръжния съвет на НТС

Хора, с които се гордеем

СКРОМНОСТ И ТРУДОЛЮБИЕ

В неприветливото помещение с плахи стъпки се приближава русокосо момче и смутено запитва един работник за ръководителя на цех „Пръскачки“ в ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица. Показват му го. Една дружелюбна ръка поема нежната ръка на момчето...

На следващия ден Тодор Събчев отново приема момчето при себе си, говори баащински с него, посочва му каква работа ще изпълнява.

Неуверени са първите стъпки на Петко Ангелов като шлосер. Трудности има навсякъде, колективът е непознат, но някак бързо свиква с него. А и началникът на цеха Тодор Събчев редовно се интересува от неговата работа, възлага на по-стари работници да му помагат в трудни моменти...

... Това е вече история. От тогава са изминали вече от 26 години, но Петко Ангелов всякога си спомня за него, за момента, в който Тодор Събчев му показа азбуката на шлосерското майсторство.

Двадесет и шест години Петко не се е разделял със завод „Металургия“. От осем години тук работи и неговата съпруга. Заедно идват на работа, заедно си отиват.

— Трудно ми е да си представя как някои дойдат, по-работят две-три години в завода и го напускат. Не мога да разбера как сърцето им позволява това. Та това е моят втори дом. Свикнах с него. А и работата ми е приятна. Стремя се да давам само качествена продукция.

И сега, когато и да идете в цеха за производство на отоплителни нафтови печки, всякога ще видите шлосера Петко Ангелов, съсредоточен, внимателен и същевременно опитен и бърз майстор в своята шлосерска професия. Носител е на званието „Най-добър в професията“, постоянен ударник на цеха, носител на „Паспорта на трудовата слава“, награждаван не един път с материални и морални награди.

Петко Ангелов дава винаги висококачествена продукция. Няма случаи да му е връщана продукция от първо представяне.

Тодор ИВАНЧЕВ

Прибиране на захарно цвекло

Кооператорите от ТКЗС — Бяла черква започнаха вадането на захарното цвекло. Механизаторите Иван Атанасов и Гавраил Иванов, които работят с двата цвеклокомбайна изпълняват редовно дневните графици. Получените от първите декари добиви са обнадеждаващи. Планът за навременно освобождаване на площите със захарно цвекло, на които ще се сеят есенни ци, се изпълнява.

Веселин ВЪЛЧЕВ

Подготовка за есенната сеитба

Една от най-важните задачи в ДЗС — Беброво сега е есенната дълбока оран. Трактористите Недялко Дончев и Димитър Иванов са неотлъчно на блоковете като редовно преизпълняват дневните си норми.

От няколко дни започна и подготовката за есенната сеитба. Кооператорите от бригадата на Георги Кънчев дневно почистват по 10—15 тона семе за посев.

Харалампи НИКОЛОВ

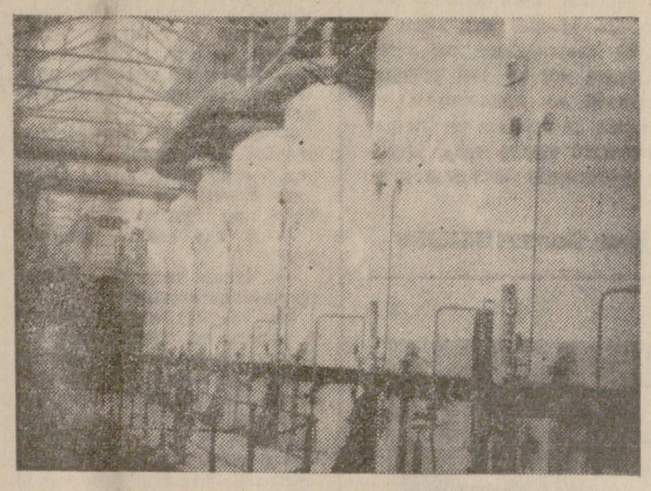

В Горна Оряховица започна преработката на захарно цвекло. Вакуумапаратите поемат първите захарни маси.

ЕДНА РАЗХОДКА В БЪДЕЩЕТО

Какъв ще бъде хлябът след 20 години ● Яйца без черупки ● Прогнози, очаквания, резултати през идните 30 години

Учените в света са изправени пред сложната дилема — изчерпани ли са биологическите възможности на сегашните селскостопански култури, на създадените породи домашни животни и какво трябва да се направи С помощта на електронноизчислителни машини се правят прогнози, сочат се ориентировъчно очакваните резултати — много от тях по обяснимите причини будят голям интерес.

До началото на Втората световна война българинът средно е консумирал около 370 кг хляб годишно, а сега не повече от 250 килограма. Естествено, това се дължи на икономическото замогване на хората, на по-голямото разнообразие от други храни. Защото през същото това време българинът е консумирал само 21 кг месо, а сега това количество вече достига 43 кг плюс 5 кг риба.

Какъв ще бъде хлябът след 15—20 години?

Основната хлебна култура отново ще бъде меката пшеница. Но към брашното от нея ще се прибавя и 15—20 процента от твърдата пшеница. Въобще, когато става дума за тази пшеница, известна още под името „жито“, „загария“, трябва да се кажат няколко думи. В настоящия момент тя заема 30 000 дка в страната, а добивите от нея са значително по-ниски — 180-200 кг от декар. Всъщност този недостатък, и като прибавим фактът, че тя поляга силно, я правят нежелана култура поне засега.

Високите хранителни и вкусови качества на твърдата пшеница обаче са нещо, което не може да не се вземе под внимание. Затова се предвижда още през 1975 г. площите с твърда пшеница да достигнат 300 000 дка, а към 1980 г. — 500 000 декара.

Сегашните добиви от царевицата от порядъка на 400—500 кг зърно от декар може да се считат само като едно начало. През следващите години ще се премине изключително на хибридно производство и добивите ще достигнат респектиращата цифра 2500 кг зърно от декар. По-голямо внимание ще бъде обърнато и на соргото, чийто възможности учените преценяват също над 1000 кг от декар.

Вече достигат и сведения за успешно присаждане на картофи върху кактуси, т. е. клубенът на картофа ще бъде корен на кактуса, като използува акумулираната вода в кактусовите листа. Ако това бъде реализирано, стотици хиляди декари пустини места в различни райони на света ще бъдат заети от картофо-кактусови плантации.

Големи промени ще настъпят и в животновъдството. Очаква се породите крави, които ще бъдат създадени през следващите години, към края на 20-ия век да достигнат своя генетичен предел в рамките на 20 тона мляко годишно.

Ще се премине и към производството на яйца без черупки. Ако това нещо се осъществи, времето за формиране на яйцето ще се съкрати с близо 80 на сто, а спестената енергия ще позволи на кокошките да снасят дневно по 2—3 яйца. Безчерупковите яйца ще се замразяват и с верто лети откарват от автоматизираните птичарници до големите градски масиви.

Някои учени предвеждливо препоръчват тези големи птицеферми — всяка за по 2—3 000 000 кокошки да се строят близо до морския или речен бряг, тъй като водният транспорт ще бъде най-евтин при доставката на необходимите фуражи.

През идните 30 години ще се отглеждат повече тревопасни животни, поради това, че те няма да бъдат конкурентни на човека при употребата на хранителните вещества.

В настоящия момент човек е опитомил около 30 вида млекопитаещи и птици, но като че ли техният брой е недостатъчен. Стратегическият резерв в това отношение представляват антилопите.

Голямо внимание ще се отдели и на синтезирането на белтък, който в голяма степен ще замени недостигащия животински белтък в храната на човека, както на премахването на работните животни, в резултат на което ще се спестява много фураж. Много от сегашните селскостопански култури и породи животни ще преминат в историята и за тях ще се говори със снизхождение и голяма доза любопитство.

Михаил МИХАЙЛОВ

Търговски работник за пример

Ако случайно минете сутрин през балканското село Буйновци, не може да не срещнете един възрастен мъж със синя дочена дреха и кашкет с две кошници в ръце. И макар че годините не му позволяват да върви бързо, всеки ден той върши с увлечение своята скромна работа на закупчик към потребителната кооперация „Острец“. Кожи, яйца, вълна и какви ли не още селскостопански произведения изкупува. Повече от десетина години Пантелей Илиев върши безупречно своята работа. Редовно обхожда махалите.

— Че нали това е най-важното — казва бай Пантелей. — Днес ако не отида до Кривецки, а утре прескоча Кожевци, у други ден няма да мога да наваксам изгубената стока.

Пък и жените са свикнали да го чакат в определени дни. До тази врата ще спре и ще заговори стопанката, другаде отдалече ще попита има ли нещо за него и ... дните се нижат един след друг... А има с какво да се похвали тази ранобуден труженик от буйновската потребителна кооперация, чийто трудов ден започва от 6 часа сутринта. До края на седмицата той е изкупил 74 046 яйца при план 69 000 броя. Вече е преизпълнил годишния си план за кожите с тридесет броя, а в края на август ще изпълни и годишния си план за пчелния мед.

Александър БЪЧВАРОВ

ПРОДАВАМ лека кола „Варшава“. Справка — Лясковец, ул. „Д. Благоев“ 16.

Държавно земеделско стопанство — Велико Търново

търси

да назначи:

Отчетник на промишлена бригада
Бригадир на промишлена бригада
Животновъден бригадир
Общи работници за товарачи в автотранспорта
Шофьори за товарни коли.
Автомонтьори

Постъпване веднага. Заплащане по щата. Справка — „Личен състав“.

4—1

Завод за телферни електродвигатели — Велико Търново

приема

чистачки, стругари, фрезисти, матричари, шлайфисти, настройчици, монтьори от всички разреди и за ученици, както и майстори по производството и средни техници. За шлосери може пенсионери и жени.

Справка — на телефон 2-36-51, вътрешен 13.

10—9

ТПК „Пчела“ — Велико Търново

търси

да назначи:
УЧЕНИЦИ-РАБОТНИЦИ, ЧИСТАЧКИ ЗА ПРОИЗВОДСТВОТО И НАЧАЛНИК ОТДЕЛ „ПЛАНОВ И ТРЗ“.

Постъпване веднага.
Справка — на телефон 2-11-13, 2-16-41.

2—2

Фабрика за преработка на пластмаси — Велико Търново ул. „Магистрална“ —1

обявява

за вакантна длъжност „НАЧАЛНИК-ПЛАСМЕНТ“

Кандидатите трябва да притежават висше или средно икономическо образование и известен стаж по специалността.

Заплата по щатна таблица № 21 за химическата промишленост.

Справка — в служба „Личен състав“ на предприятието.

Телефони: 2-18-11 и 2-19-29.

3—3

Управленке „Заводски строежи“ — Свищов

съобщава

че набира ограничен брой строителни и общи работници за работа в СССР в градовете ГУБКИН, ЖЕЛЕЗНОГОРСК, КРАСНОДАР, НОВОЧЕРКАСК и КОМИ.

Кандидатите трябва да са отбили военната си служба и по професия да са строителни работници. Кандидатите за общи работници да не притежават по-висок разред от IV от други професии.

Справки и записвания в отдел БРР при Управлението.

12—10

СПТУ по машиностроене „Н. И. Вапцаров“ — с. Дебелец, Великотърновско

съобщава,

че продължава записването на ученици за учебната 1972 и 73 година по специалностите СТРУГАРО-ФРЕЗИСТИ и МАШИННИ ШЛОСЕРИ до 31. VIII. 1972 година.

Срокът на обучение е 3 години. Завършилите училището имат право да продължат образованието си във висши учебни заведения.

2—2

Окръжен комитет на ДКМС — Велико Търново

организира

следните екскурзии през м. септември 1972 година

СССР
МОСКВА — РИГА — ЛЕНИНГРАД — ОТ 12 ДО 26 СЕПТЕМВРИ, ЦЕНА 205 ЛЕВА.

ГДР
БЕРЛИН — ЕРФУРТ — ЛАЙПЦИГ — ДРЕЗДЕН — ОТ 14 ДО 28 СЕПТЕМВРИ — ЦЕНА 205 ЛЕВА.

В цените са включени: път, пълен пансион културни мероприятия, срещи с младежи джобни пари.

Справки и записвания ОК на ДКМС — В. Търново, отдел МТ „Орбита“, тел. 2-15-13 и 2-20-41.

Краен срок — 1 септември 1972 година.

3—2

Фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново

търси

да назначи
4 ЖЕНИ ЗА ОБЩИ РАБОТНИЧКИ В КУХНЯТА НА РАБОТНИЧЕСКИЯ СТОЛ ПРИ ФАБРИКАТА.

Постъпване веднага. Заплата по щата и безплатна храна.

Справка в „Личен състав“ и при управителя на стола.

10—1

Механичен завод — Лясковец

търси

да назначи:

РАБОТНИЦИ — мъже и жени — КВАЛИФИЦИРАНИ И НЕКВАЛИФИЦИРАНИ
СТРУГАРИ, ФРЕЗИСТИ, ШЛОСЕРИ, ЕЛ. ТЕХНИЦИ И БОБИНЬОРИ.
ИНЖЕНЕРИ — СПЕЦИАЛНОСТ „ТЕХНОЛОГИЯ НА МАШИНОСТРОЕНЕТО“.
ИКОНОМИСТИ С ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ.
ГЛ. ГОТВАЧ И 2 ПОМОЩНИК-ГОТВАЧИ.

Допълнително заплащане до 15 на сто.
Справка — „Личен състав“ на завода.

5—1

ДАРОВИТ ПОВЕСТВОВАТЕЛ

140 години от рождението на Цани Гинчев

Когато нашата литература бе твърде млада, когато бе все още незначителен броят на произведенията в проза, Цани Гинчев създаде трите си повести, с които продължи традицията да се отразява животът преди Освобождението от реалистични позиции и с едно романтично вживяване в по-близки и по-далечни събития.

Със „Зиналата стена" Цани Гинчев за пръв път се изявява като разказвач. Сто и повече години отделят времето, когато е написана творбата и епохата, от която е заел сюжетът. Определеността на времето, посочването на събитията и случките по места около и в Лясковец издава реалистичния подход на автора, без това да е фактографическа вярност. С епическа широта е разгърнат разказ, в който са представени еничарските безчинства и народното отмъщение, оживява битът на народа от времето на Паисий. Може да се предположи, а от разказа ното става ясно, че писателят е верен на чутото и познатото за герои, някои от които са му много близки, техните преживелици и постъпки изглежда съставят основата на повествованието.

Още в това произведение откриваме влиянието на Л. Каравелов, но личи и умението на писателя да разказва увлекателно и интригуващо: неподправено и спонтанно се разказва за Лясковец и дядо Аврам, в чийто дом нахълтват разбойниците турци. Заетият от сензационната литература похват тук не прави впечатление на изкуствено привнесено — редуват се картини, чрез събитията се очертават характерите на българите отмъстители Никола Андреката, Иван Ряпата и Цани Брадвичката. Живо и изразително е представена схватката и разправата с турците. Отделя се с пластичния си рисунък забележителната сцена от народния живот — курбанът у дядо Аврам с песните и легендите, в които живее волята за борба и свобода. У героите е подчертана високата нравственост — те отказват да получат възнаграждението, защото извършеното е изпълнен патриотичен дълг. Духът на времето с вярата, че „дядо Иван" ще ни избави от поробителите, владее интонацията, придава романтичност на повествованието, което се проявява и при изображение на героичните постъпки.

Втората повест издава по-укрепналото майсторство на разказвача. И тук писателят отправя поглед към живота и съпротивата на народа, но от по-близка епоха, събитията стават по познати места — край Лясковец. Познавачът на турския бит се изявява напълно и почти без пример в нашата литература.

Битът е в центъра на изображението, но и чрез него писателят успява да покаже експлоататорската същност и жестокост на поробителите. Характеристиката на турците е вярна и правдива исторически и социално. От разказа, без да е натрапено, а естествено, идва внушението — по естетически път, че не отделни турци са тирани, а турските управници. Отношението на автора не на едно място е изразено направо или като характеристика на героите турци. И то — без да е във всички случаи задължително отрицателно — издава напредък в идейните концепции на Цани Гинчев.

Безспорна е заслугата на писателя в изграждането на образа на Ганчо Косерката. Той е моделиран със замах, с привличане на детайли за портретна и цялостна характеристика. Колкото и да е индивидуализиран, главният герой се налага като обобщен тип на борец за политическа свобода, у Ганчо Косерката са синтезирани прекрасните нравствени и душевни добродетели на човека от народните низини, от времето, когато народната съпротива е още неорганизирана и се проявява в отделни героични дела на политически израсли лица. Всичко това прави образа исторически правдив и психологически достоверен.

Писателят е представил в повестта си интересни образи на турци. Покрай властните и фанатични Рашид бей и Хадър бей, Бекир и Саръ Иланджика, ханъмките — стари и млади, изпъкват и твърде оригиналните образи на Джевдет бей и Анку на чапкън Хюсейн. И тук Цани Гинчев е разкрил възможностите си на познавач на човешките характери и способността си да изразява различни типове и индивидуалности. Може съвсем определено да се каже, че героите турци на Цани Гинчев по разнообразността в обрисовката са забележителни за тогавашната ни литература. Но показвайки се реалист-художник, творецът не забравя, че е българин, и като противопоставя българи на турци, това той върши с ясно политическо и социално съзнание, исторически вярно представя тенденцията на времето.

Повестта „Ганчо Косерката" се печата едновременно с „Под ярото". Без да има амбицията да се премерва с това класическо произведение, тя има достойно място като оригинална творба в нашата литература.

„Женитба" е последната завършена повест на писателя. Битът в нея е намерил цялостно и пълно отражение — широко, колоритно и пластично, но често се изпада в етнографски описания, нарушава се художествената мяра.

Повестите на Цани Гинчев го налагат като даровит белетрист. И чрез тях, както в други произведения на литературата ни от тия години, споменът за миналото с героиката на борбата се утвърждава като важна тема. И това е неговият несъмнен принос.

Иван Ст. ТРАШЛИЕВ

Приветлива и кокетна е административната сграда на ТКЗС в Лясковец.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

ИМЕ — СИМВОЛ

● От 1 стр.

Шест дни безспирен ревът на боя огласяше „планинските чукари и урви. Силите бяха отчайващо неравни. Една рота посрещаше пристъпите на три турски табора (батальона). Трагичната обреченост на шепата смели защитници на заветния връх е синтезирана в диалога между генерал Радецки и един руски офицер от легендарната Стоманена батарея. Когато генералът се добрал до позициите на батареята и на 4-та опълченска рота, видял 17 войници, наредени един до друг. Сред тях стоял млад офицер в мундир, с продрани панталони и само с една обувка на крака.

— Какви са тези при вас? — запитал генералът, сочейки налягалите.

— Спят, Ваше превъзходителство — отговорил офицерът, — но няма да се събудят. Всички са убити. Те бяха мои артилеристи.

— А вие какво правите тук?

— Чакам реда си, Ваше превъзходителство!

На 14 (23) август, когато в ръцете на защитниците на Шипка вече нямаше здрава пушка и върхът бе застлан с трупове, когато те бяха изстреляли и последните си куршуми и бяха започнали бой с камъни и дървета, пристигнаха по двама на кон 205 стрелци, изпратени от генерал Радецки. Нищожна сила, която извърши чудо. Шипка бе спасена.

Преломът, внесен с прииждането на руските войски е не само тактически и стратегически, не само прелом в сражението и войната, а прелом в развитието на нашата национална история. От този момент нататък силуетът на Шипка се откроява неизменно на фона на всяко по-голямо събитие у нас, с духа на Шипка е пропита всяка стъпка на свободолюбивия ни народ, в устрема му да види своето отечество свободно.

Братският руски народ, прогресивната руска интелигенция следяха с любов развитието на младата българска държава, помагаха за укрепването ѝ, за утвърждаването на нейните институции, за създаване на необходимите ѝ кадри.

Шипка е завет, оставен ни от прадедите, който трябва да пазим свято. Шипка е символ на саможертва в името на родината, на братска дружба между два славянски народа, споена с кръвта на техните храбри синове. Сиянието на това име няма да угасне през вековете.

А. ВЕЛКОВА

МАСЛИНЕНОТО КЛОНЧЕ

Организаторът на съвременните Олимпийски игри ● Смисъл, отразен в девиза на хуманното движение ● В СССР олимпийските идеи получиха широка подкрепа и популярност ● Расизмът — извънолимпийското движение.

„Щастлив трябва да бъде човек, който на стари години е успял да осъществи мечтите на своята младост". Тези думи принадлежат на френския писател Андре Мороа. Те се отнасят до барон Пиер де Кубертен, който много години от своя живот е посветил на организирането на съвременните Олимпийски игри. Щастлив ли е бил Кубертен? Мисля, че да. Той, разбира се, не е могъл да предвиди колко стремително ще се развива неговата кожба. Но той успя да види зараждането на едно от най-мощните и обединяващи движения, което ще играе все по-важна роля в нашия противоречив и бързо изменящ се свят. Кубертен успя не просто да събере няколко стотин млади хора на световно състезание, а да даде старт на ново хуманно движение, чийто смисъл е отразен в девиза: „Олимпийските игри се стремят да вълнотят в себе си всичко светло и благородно, което е призвано да съдействува за усъвършенстването на човека".

Тези думи, издълбани върху черния мрамор за първи път прочетох във вестибюла на олимпийския музей „Пиер Кубертен" в парка Монрепо в Лозана. Тогава, разглеждайки скромните зали на музея, по мислих си колко всеобхватно и дълбоко е това изказване, защото не само физическото усъвършенстване е имал предвид Кубертен, но и формирането на личността и нейния морален облик. Разсъждавах още и колко тясно са свързани олимпиадите със съдбата на човечеството и колко те спомагат за създаване на по-съвършен свят, чийто символ винаги е било маслиненото клонче на мира.

Този е основният смисъл на олимпиадите. Именно поради това в СССР олимпийските идеи получиха такава подкрепа и популярност. Да се бориш с равни, да се обединява младежта, да се създаде обстановка на честно спортно съперничество, на взаимно разбиране, миролюбие, дружба и атмосфера, освободена от политически и расово-религиозни предразсъдъци, това е една от най-благородните цели на олимпиадата.

Самата олимпийска идея, олицетворяваща мира, човешката общност, недопускаща расова, политическа и религиозна дискриминация, е близка на всички прогресивни хора, защото отразява нравствените идеали, присъщи на социализма. И точно поради това още от първите дни на своето участие в олимпийското движение, представителите на Съветския съюз и на другите социалистически страни последователно се борят за укрепване на олимпийските принципи. По инициатива на Съветския съюз беше поставен въпросът за неучастието на страната на апартейда — ЮАР — в олимпийското движение. На първо време, благодарение на усилията на СССР, расизмът като държавна система, беше изключен от олимпийското движение. Значението на този факт надхвърля рамките на спорта.

Ако Москва бъде избрана за град на Олимпиада—80, в нея не може да се създаде такава обстановка, както в Мюнхен, където различни политически групировки с крайно дясна и крайно лява ориентация се опитват да използват олимпиадата за свои цели, планирайки дори цял комплекс от провокации, които се наричат „Антиолимпиада".

Значението на олимпиадите е многостранно. Може например с пълно право да се говори за просветната мисия на олимпийските игри, които спомагат на участниците в тях да се запознаят с културата, обичаите, индустриалното равнище и националния характер на страната, която организира игрите.

В СССР олимпийските идеи са приети и се приемат в най-широкия смисъл като идеи, отразяващи грижата на държавата за физическото и морално усъвършенстване на човека, на младото поколение. Те са неразривно свързани не само с постигнатото ниво на най-високо майсторство, но и с понятията за развитие на масовия спорт.

За съветските спортисти спортът е любимо занятие, увлечение, но съвсем не професия. В Съветския съюз въобще няма професионален спорт. Отдавайки на занимание с физическа култура свободно време, най-добрите съветски спортисти постигат наистина учудващи резултати, спомагат за по-нататъшната популяризация на спорта в страната и осъществяват на практика олимпийския девиз: „По-бързо, по-високо, по-силно".

Игор МАРИНОВ

Агенция „Новости" — БТА

Телевизия

ВТОРНИК — 22 АВГУСТ

10.30 — Новини; 10.35 — За красиво и хармонично тяло; 10.40 — „Дело номер 1" — предаване на редакция „Лъч"; 11.15 — „Очакване" — съветска тв новела; 11.50 — „Срещи" — публицистично предаване; 12.00 — Информационен дневник; 17.00 — Програма за чуждестранните туристи по Черноморието „Лято-72" (руски език); 18.30 — Новини; 18.40 — Експедиция в утрешния ден; 19.00 — Вечер на Румънската телевизия; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Лека нощ, деца; 20.40 — Вечер на Румънската телевизия; 23.00 — Новини.

СРЯДА — 23 АВГУСТ

10.30 — Новини; 10.35 — За красиво и хармонично тяло; 10.40 — Гостува ни Румънската телевизия; 12.00 — Информационен дневник; 17.00 — Програма за чуждестранните туристи по Черноморието „Лято-72" (немски език); 18.30 — Новини; 18.40 — За децата; 19.30 — „Обратна връзка" — публицистично предаване; 19.55 — Мелодия на месеца; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Лека нощ, деца; 20.40 — „Циганката" — IX епизод от серията „На всеки километър"; 21.45 — Светофар: „С автомобил на море"; 22.15 — Новини; 22.25 — „Страници на спортната слава" — съветски документален филм.

ИНДЕКС 21301

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„А" РФГ

„Волов" — „Етър" 1:2

В събота в различни градове на страната започна 50-тият юбилеен футболен шампионат. По стадионите хилядите почитатели на кръглата топка изживяха първите вълнения.

Празнично, по най-тържествен начин и добра организация бе открит футболният маратон и в Шумен, където жребият противопоставя в първия кръг отборите на „Етър" и „Волов". Около 20 000 зрители от града и околията изживяха радостта от първото участие на „Волов" в групата на майсторите и огорчението от първата загуба.

Мачът започна с жива, напрегната игра. Нескрили намеренията още от самото начало да се възползуват от домакинството си, шуменци заиграха с голямо желание и амбиция. Приятно впечатление остави бързото преливане на отделните звена, пълната мобилизация на силите, широкия диапазон на действие. През целия мач те имаха по 5—6 състезатели в полето на гостите, но в завършъка на атаката показаха слабости. По този начин те станаха лесна плячка на „виолетовите", солидната отбрана на които тактически бе привлякла противника в своето поле и така осигури свободно пространство за действие на централните нападатели Ив. Петров и Луканов, подкрепяни от Патеров и Влъчков. След като в 5-та минута Ив. Петров проигра стопроцентова възможност, в 30-та минута той прояви реализаторските си качества — 0:1. След гола отново вълни от атаки на шуменските нападатели, но всичко се разбиваше в защитния блок — Величков, Грозданов, Чакъров, Костов и безпогрешния Хаджийски, които ревностно бранеха вратата.

През втората част домакините отново бяха стихийни и безрезултатни. За разлика от тях контраатаките на „Етър" се оказаха ефикасни и в 66-та минута Луканов намери мрежата — 0:2. Три минути по-късно Сладкаров от дузпа можа само да намали на 1:2, при който резултат дойде краят на този коректен двубой, ръководен обективно от съдията Т. Николов — София.

След мача старши треньорът на „Етър" **Апостол ЧАЧЕВСКИ** сподели:

— Доволен съм от играта на целия отбор. Освен с рутина и психическа устойчивост на състезателите, ние превъзхождаме своя противник най-вече в тактическо отношение, което предреши изхода на срещата.

Срещата между юношеските състави завърши с победа на домакините — 1:0.

„ВОЛОВ" — Кандиларов, Хасанов, Василев, Луканов, Якимов, Бенев (46 мин. Еминов), Занков, Сладкаров, Николов, Владов, Лучев (74 мин. Петров)

„ЕТЪР" — Хаджийски, Величков, Чакъров, Костов, Грозданов, Велинов, Патеров, Василев, Ив. Петров, Луканов, Влъчков (74 мин. Миленков).

Иван ИЛИЙКОВ
наш пратеник

„Б" РФГ

„Локомотив" (ГО) — „Металург" 2:1

Настроение и самочувствие — това бяха характерните моменти в играта на домакините през първите 10-15 мин. на стартовия мач. Съперникът бе притиснат и изнемогваше от зашеметяващите ходове на локомотивци. В 10-та минута бърза комбинация от дълбочина, започнала с Кънев, завърши с точен удар на последния — 1:0. Една минута по-късно силен удар на Нейков (Л—6) донесе нова радост — 2:0. Очертаваше се тежко „фиаско" за металурзите. Но в желанието да продължат темпото, с което започнаха, локомотовци допуснаха неточности. Връзката между отделните линии постепенно се наруши. Гостите се съвзеха и до 45-та минута диктуваха играта, но за щастие върнаха само един гол.

След почивката горноряховските футболисти имаха пълен превес, който поради учудващото недоумение на нападателите не успяха да използват.

Алекс. ЧАНТАРОВ

„Бдин" — „Академик" 2:0

Домакините упражниха силен натиск още от самото начало на срещата. „Академиците" се бранеха организирано и спокойно до 8-та минута, когато вратарят Паралийски допусна наивна грешка и улесни Цветков (Б-10) за откриване на резултата. Полученият гол разстрои отбраната на студентите и само две минути по-късно в съавторство Гацев (А-6) и Паралийски (А-1) си вкараха автогол и резултатът стана 2:0 за „Бдин" — Видин. Последвалите смени — на вратаря с Петров и на контузения Иванов със Стойчев се окажаха полезни. Свищовските футболисти имаха възможности, но не можаха да ги оползотворят поради мудност и неточност в действията си. Тежко бе контузен Шанкулов (А-8) и последните 30 минути „Академик" игра с 10 души.

Любен ДРУМЕВ

„Черв. знаме" — „Септ. слава" 0:1

Дългоочакваната първа среща в „Б" РФГ на „Червено знаме" — Павликени със „Септемврийска слава" — Михайловград се игра пред многобройна публика. В един жив и интересен мач гостите се показаха зрял и техничен отбор, особено през първите 45 минути. След почивката те само се бранеха, притиснати от непрекъснатия щурм на домакините. Особено добри прояви имаше вратарят на „Септ. слава", който спаси силни удари на В. Съботинов, С. Александров, Е. Пашев и Н. Йорданов.

Единственият гол беше отбелязан в 14-та минута след далечен изненадващ удар на Панчев (Септ. слава—9).

„Ч. ЗНАМЕ"— Тодоров, Милчев, Вълчев, Чолаков, (Димитров), Стоянов, Йорданов, Маринов (Пасков), Пашев, Съботинов, Александров, Глухарски.

Йордан ДРУМЕВ

РЕЗУЛТАТИ:

Ком. — Кърпачев 2:0; Черв. знаме — Септ слава 0:1; ЧО — А. Кънчев 3:0; Чавдар — Добруджа 1:1; Дунав — Светкавица 3:3; Бдин — Академик 2:0; Лудогорец — Доростол 3:1; Локомотив ГО — Металург 2:1; Ватев — Локомотив Рс 1:2.

РЕЗУЛТАТИ

ЦСКА Септ. знаме — Ботев 5:3; Ч. Море — Славия 2:3; Берое — Дунав 5:1; Спартак — Черноморец 3:1; Волов — Етър 1:2; Лъсков — Левски-Спартак 2:2; Тракия — Локомотив Пд 3:4; Академик — Перник 1:1; Локомотив Сф — ЖСК-Спартак 3:3.

КЛАСИРАНЕ:

1. Берое	5:1	2
2. ЦСКА С. знаме	5:3	2
Спартак	3:1	2
4. Локомотив Пд	4:3	2
Славия	3:2	2
Етър	2:1	2
7. Локомотив Сф	3:3	1
ЖСК-Спартак	3:3	1
Левски-Спартак	2:2	1
Лъсков	2:2	1
Академик	1:1	1
Перник	1:1	1
13. Волов	1:2	0
Ч. море	2:3	0
Тракия	3:4	0
16. Черноморец	1:3	0
Ботев	3:5	0
18. Дунав	1:5	0

Фабрика „Васил Мавриков" — Велико Търново

търси

да назначи

РАБОТНИК НА ДЛЪЖНОСТ „ПОМ ПИЕР"

за водоснабдителното стопанство при фабриката

ШЛОСЕРИ

за ремонтната работилница.

Плащане съгласно щата. Справки в „Личен състав", телефон 2-24-81 (вътр. 30).

5—1

Стопанска дирекция на местната (държавна и кооперативна) промишленост и комунално-битови услуги

Окръжен клон „Свежест" — Велико Търново

ПРЕДЛАГА

Високо качество
кратки срокове
културно обслужване

в клоновете си за химическо чистене и пране в градовете:

Велико Търново
Горна Оряховица
Свищов
Лясковец
Елена
Павликени
Стражица.

Граждани, облекчете вашия труд.

В ателиетата за химическо чистене и пране се употребяват висококачествени препарати, които ще придадат приятен аромат на бельото и дрехите ви.

ПОЛЗУВАЙТЕ УСЛУГИТЕ НА ОКРЪЖЕН КЛОН „СВЕЖЕСТ".

За справки се отнасяйте на тел. 2—39—84.

4—4

Държавно строително управление — гр. Велико Търново

търси

да назначи

РЕВИЗОР

на материално отговорна липса с район на действие Великотърновски окръг.

Заплата по щата.
Постъпване веднага.

3—3

Състезание на комсомолците от ДАТ

В неделя, в автобазата на ДАТ „Пътнически превози" — Велико Търново се проведе окръжно състезание между младите шофьори и монтьори. Участвуваха отбори от автобазите на Велико Търново, Горна Оряховица и Свищов.

С младите шофьори се проведе теоретически изпит по Правилника за движението и състезание за майсторско управление на леките автомобили.

Младите монтьори се състезаваха на теория по изискванията за ремонта и проведоха практически състезание за бързо и качествено сглобяване на различни детайли от автомобилите.

От шофьорите по марки на автомобилите, на първите места се класираха: комсомолците Георги Атанасов Георгиев от Велико Търново с автомобил „Волга", Георги Симеонов Георгиев от Горна Оряховица с автомобил „Москвич" и Апостол Ламбев Вачев също от Горна Оряховица с автомобил „Жигули". Отборно първото място заеха състезателите от Горна Оряховица.

От монтьорите на първо място е Детелин Тодоров Кандев от Пътнически клон на ДАТ — Велико Търново.

На първенците бяха връчени флагчета и предметни награди.

Радослав КАСАБОВ